

ДІТМ

Часопис для дітей - видавництво Новоапостольської церкви

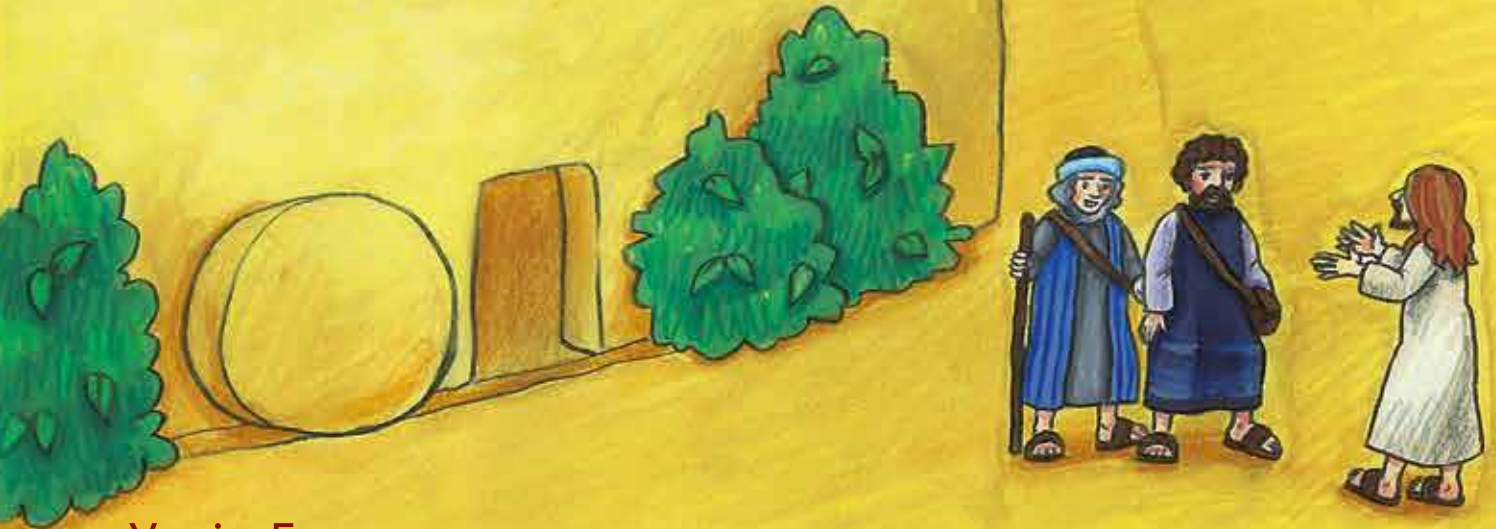

№ 5, травень 2016 р.

ТЕМА: БІБЛІЯ

ІЗ БІБЛІЇ

Учні з Емауса

(Від Луки 24, 13–35)

Ісуса Христа розіп'яли. Йосиф із Ариматеї поклав Його до гробниці, висіченій у скелі.

Першого дня тижня три жінки прийшли до гробниці, щоб помазати пахощами тіло Ісуса Христа. Але Ісуса там не було.

Двоє ангелів об'явили їм, що Ісус Христос воскрес. Жінки розповіли про це апостолам, але ті не повірили їм.

Двоє учнів вирушили до села Емаус. Дорога до нього від Єрусалима займала близько двох годин. Вони розмовляли про події, які трапилися в останні дні.

Коли вони розмовляли, то до них наблизився Ісус і йшов разом з ними. Але вони не впізнали Його. Ісус запитав: «Що за розмова, що ви, ідучи, ведете між собою?»

Учні зупинилися. Один із них на ім'я Клеопа озвався і каже: «Ти ж бо один, що мешкаєш в Єрусалимі, а не знаєш, що цими днями в ньому сталося?»

І Він спитав їх: «Що таке?»

Вони йому сказали: «Те, що сталося з Ісусом Назарянином, Мужем, що був Пророком, могутнім – ділом та словом

перед Богом і всім народом, – та як наші первосвященики й князі видали Його на засуд смертний і Його розіп'яли. А ми сподівались, що це Він Той, Хто має визволити Ізраїля. До того ж усього ось третій день сьогодні, як це сталося! Деякі з наших жінок, щоправда, нас здивували: вони пішли були ранесенько до гробниці, та, не знайшовши Його тіла, повернулись і нам оповіли, що вони бачили ангелів, які їм з'явилися і сказали, що Він живий. Деякі ж з наших пішли до гробниці й знайшли так, як жінки сказали; Його ж вони не бачили».

Ісус Христос запитав їх: «О безумні й повільні серцем у вірі супроти всього, що були пророки оповіли! Хіба не треба було Христові так страждати й увійти в Свою славу?» Ісус, почавши від Мойсея та від усіх пророків, вияснював їм те, що в усьому Писанні стосувалося Його.

Згодом вони прибули в Емаус. Ісус вдав, що хоче йти далі. Учні ж наполягали, щоб Він зостався, казали: «Зостанься з нами, бо вже надвечір і день уже похи-

лився». Ісус залишився разом з ними. Вони разом сіли за стіл. Ісус Христос узяв хліб, поблагословив і, розламавши, подав їм. Тоді учні впізнали Його. А Він зник від них. І сказали вони один до одного: «Чи не палало наше серце в нас в грудях, коли Він промовляв до нас у дорозі та вияснював нам писання?» І вони рушили негайно назад в Єрусалим і там знайшли одинадцятьох і тих, що були з ними, які їм сказали: Христос воістину воскрес. І вони розповіли те, що сталося в дорозі і як вони Його пізнали при ламанні хліба.

У ГОСТЯХ

В АРТУРА З М. АЛМАТИ (КАЗАХСТАН)

Привіт! Мене звали **Артур**, мені вісім років. Моїй сестрі Амалії – п'ять років. Я ходжу в перший клас і сумлінно вчуся, аби мати добрі оцінки. Мої батьки радіють цьому.

Мого **тата** звали Євгеній, він зубний лікар. Мою **матір** звали Любов, вона дизайнер за професією. Але в даний час вона вдома доглядає нас, дітей. На жаль, у нас немає домашніх тварин. Амалія і я дуже хочемо завести кішку або собаку!

Ми проживаємо в Казахстані, в місті Алмати. Наше місто розташоване біля підніжжя гір і славиться своїми смачними **яблуками**. «Алма» у перекладі з казахської означає «яблуко», і яблуко, звісно ж, є символом нашого міста.

У нас є чимало смачних національних страв. Наприклад, бешбармак, баурсаки, кази. Найбільше мені подобається **бешбармак**. Це варене м'ясо на тонко розкатаному тісті. Його готують на свята.

Ми з сестрою чимало часу присвячуємо заняттям з теквандо. Це такий вид спорту. Я навіть здобував медалі на змаганнях. Та нещодавно я зламав руку, й лікар ще не дозволяє мені ходити на тренування. Узимку ми залюбки **катаємося на лижах**. Улітку

часто проводимо дозвілля біля **озера**. Там ми купаємося або їздимо по озеру на **гідроциклі**.

Минулого літа тато вперше взяв мене з собою на рибалку. Я упіймав одну рибину!

У вільний час я відвідую музичну школу й граю **на кларнеті**. У неділю наша сім'я відвідує богослужіння у нашому місті. Мій тато служить у громаді священиком, а мій дідусь – округний старійшина.

Наша громада нечисельна. Ми дружні й завжди в доброму настрої! Свята ми відзначаємо разом за чаєм.

Минулого року в червні у місті Чімкенті, що розташоване на півдні Казахстану, відбувся зліт хористів. На ньому Амалия, я та інші діти **виконували пісні**. Богослужіння проводив Клаус Катенс із Німеччини. На цей захід ми добиралися поїздом. Було дуже цікаво й весело.

Артур мешкає в місті. Та чимало казахів працюють у сільській місцевості пастухами. Улітку вони кочують разом зі своїми отарами від одного пасовища до іншого. Тоді вони живуть у **«юртах»** – шатрах із повсті.

ПОШТОВА СКРИНЬКА

ЯКА ІСТОРІЯ ІЗ БІБЛІЇ –
ВАША УЛЮБЛЕНА?

Учні **недільної школи** з м. Мендена (Німеччина) вирішили, що народження Ісуса Христа для них – найкраща історія із Біблії.

Тао Мі, 7 років

Сімон, 10 років

Софія, 6 років

Йоганна, 12 років

Кванг, 8 років

«Наша улюблена біблійна історія – це історія про Йосифа і його братів. Йосифа продали в рабство. А Бог допоміг: Йосиф здобув владу, і наприкінці вся його сім'я жила разом з ним у Єгипті. Тому ця історія подобається нам».

**Флоріан, 7 років, і Лука, 4 роки,
із м. Плауена (Німеччина)**

«Троє юнаків у вогняній печі. Неймовірно, як ці троє чоловіків змогли вижити при такій високій температурі. Тому ця біблійна історія є моєю улюбленою історією».

**Сюзанна, 9 років,
із м. Бакнанга (Німеччина)**

НА ДОЗВІЛЛІ

Розгадайте ребуси на тему «Пасха»

(використовуйте російські слова)

Чи довіряв вам хтось свою таємницю? Чи зберегли ви її, а чи розповіли про неї іншим? Надсилайте свої розповіді та малюнки не пізніше 2 червня.

Наша адреса:
Редакція часопису
«Ми, діти»,
вул. Збаразька, 8а,
Тернопіль,
46002.
Ел. пошта:
p.bich@nak.org.ua

П'ять гладких камінців

Камінці лежали на підвіконнику як окраса і потрапили туди різними шляхами близько 3000 років тому.

Перший камінь лежав як нагадування, другий – як застереження, третій і четвертий – на знак любові, а останній – просто так, він сам уже не знав чому.

«Пам'ятаєте, – розпочав перший, – як багато років навколо нас нічого не відбувалося? Але одного разу...»

«Одного разу, – продовжив другий, – солдати вишикувалися одні навпроти інших. Жахливе видовище. Їм віддали наказ убивати».

«З одного боку, велетень, – перебив третій камінець, – він був зонайменше три метри на зріст. Усі його боялися».

«Він голосно кричав і хизувався собою, – сказав четвертий камінь».

«І що трапилося потім?» – поцікавився коштовний камінь із Ідар-Оберштайна, який лежав на підвіконні, власне, лише для того, аби ним любувалися. У його голосі відчувалося кепкування.

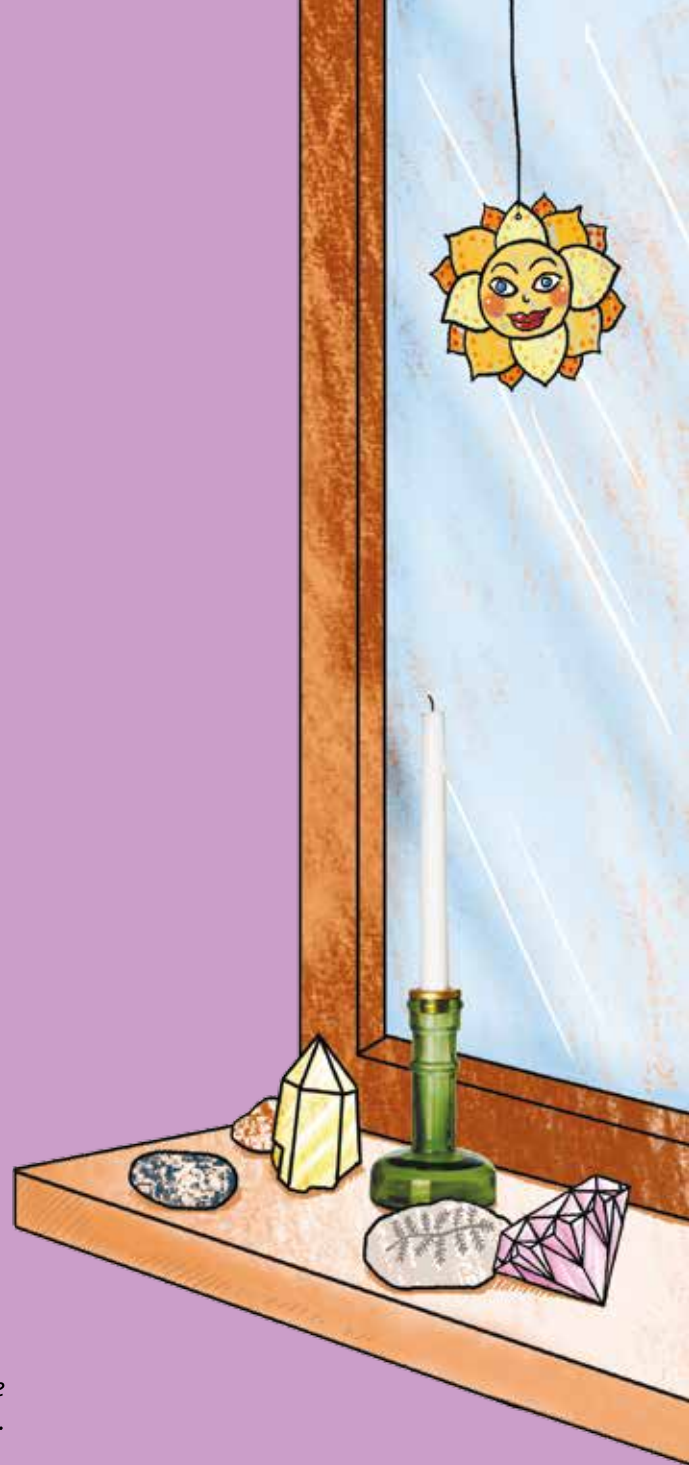
«Потім відбулося чудо, – завершував розповідь п'ятий камінець. – Пастушок зібрав нас, поклав у свою пращу, метнув з усієї сили й влучив у голову велетня. І війна завершилася».

«А як звали цього пастуха?» – поцікавився коштовний камінь.

«Давид», – відповіли всі п'ять в один голос.

Петер Шпангенберг

// Sternenglanz und Regenbogen, вид-во Кройц, 2002 р.

Часопис «МИ, ДІТИ», № 5, 2016 р.
(Ілюстрований журнал для дітей)

Засновник: релігійна організація «Управлінський центр
Новоапостольської церкви в Україні», м. Київ (за дорученням
Міжнародної Новоапостольської церкви, м. Цюріх, Швейцарія)

Адрес редакції: Збаразька, 8а, Тернопіль, Україна, 46002, тел./факс:
(+380352) 524732, e-mail: p.bich@nak.org.ua

Головний редактор: Будник Анатолій Феодосійович.
Відповідальний редактор: Бих Павло Євгенович.
Друк: ПП Монастирська З. А., м. Тернопіль, Україна.
Наклад: 1000 прим. (українською мовою).

Цей часопис поширюється безкоштовно серед парафіян
Новоапостольської церкви та всіх зацікавлених осіб. Ми з вдячністю

приймемо пожертви на видавничу діяльність: Управлінський центр
Новоапостольської церкви в Україні, проспект Тичини, 18-А,
м. Київ, 02152, ЄДРПОУ14301165; Банківські реквізити для переказу
пожертвувань: АТ «ПроКредит Банк», р/р 26002210016749 МФО
320984, ЄДРПОУ 14301165; Призначення платежу: добровільні
пожертвування від ...

© Цей часопис і всі опубліковані в ньому матеріали захищені
авторськими правами. На повний або частковий передрук
матеріалів, а також їх будь-яке інше копіювання вимагається дозвіл
видавництва.

Видавництво не несе відповідальності за добровільно надіслані
фотографії та рукописи.